

ТРАВЕНЬ/ЧЕРВЕНЬ 2012 №9/(59)+10(60)

Ерудит - times

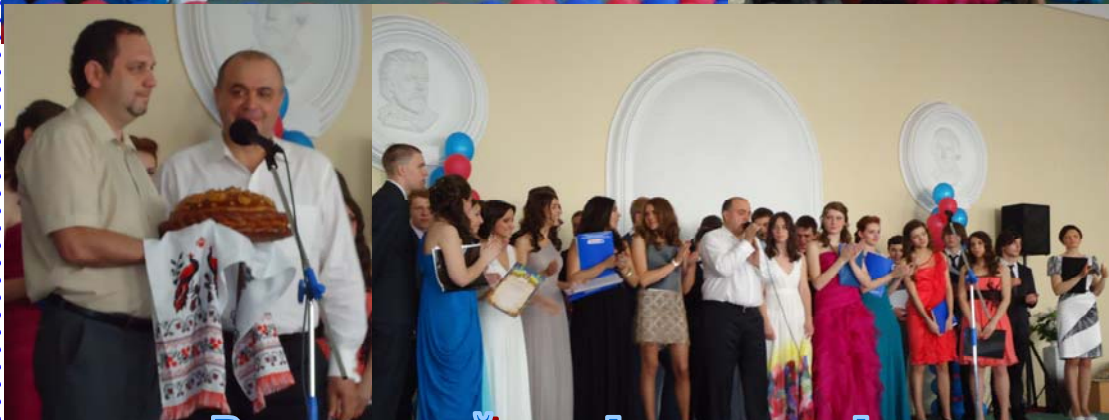
www.erudit-gim.at.ua

ТЕМА НОМЕРА: ЗАВЕРШЕННЯ НАВЧАЛЬНОГО РОКУ!

Дитяча служба новин гімназії «Ерудит» міста Києва

Читайте в номері

- ♦ Випускний вечір ерудитів;
- ♦ «Ерудит» - переможець районного туристичного зльоту;
- ♦ Гімназійна весна 2012 (фотозвіт);
- ♦ Податки очима дітей;
- ♦ Катерина Білокур — майстер українського декоративного живопису;
- ♦ Ерудований гімназист: Хочу бути лікарем!
- ♦ Мій Київ...
- ♦ Вивчаємо німецьку мову;
- ♦ Професія адвокат;
- ♦ Зооманія;
- ♦ Здоровий спосіб життя.
- ♦ Невідомий Шевченко;
- ♦ Український театр.
- ♦ Етичний десерт

**Випускний вечір ерудитів
був сповнений незабутніми враженнями!**

Випуск-2012

ЕРУДОВАНИЙ ГІМНАЗИСТ**Вітаємо команду гімназії
«Ерудит» -
переможницю районного
туристичного зльоту!**

З 16 по 18 квітня 2012 року на території Національного музею-заповідника «Битва за Київ у 1943 році» (с. Нові Петрівці Вишгородського району Київської області) проходив виїзний туристичний зльот школярів Солом'янського району м. Києва, присвячений 67 річниці Перемоги у Великій Вітчизняній війні над німецько-фашистськими загарбниками. Загальне керівництво підготовкою та проведенням змагань здійснювало Управління освіти Солом'янського району і Палац дитячої та юнацької творчості Солом'янського району м. Києва.

Зльот зібрав кращих юних туристів із 23 шкіл Солом'янського району в різних вікових групах. Програма зльоту була дуже насиченою та цікавою. Спортивне спрямування передбачало техніку пішохідного туризму, туристське орієнтування, техніку водного й велосипедного туризму. Конкурсною програмою були й краєзнавча вікторина, і в'язання вузлів, установлення намету, надання першої медичної допомоги, фотоконкурс, змагання «Юний топограф» та конкурс туристського малюнку. Незважаючи на дощову погоду, на всіх дистанціях відбувалася гостра боротьба, із якої наша команда вийшла переможницею.

Гімназію «Ерудит» на зльоті представляла команда гуртківців клубу «Вершина» (керівник Хомицька Юлія Борисівна) молодшої вікової групи (5-7 класи), яка посіла II загальнокомандне місце з пішохідного туризму, II командне - із техніки водного туризму, а в особистому заліку зі спортивного орієнтування

Прокопенко Наталія, учениця 7 класу посіла II місце, а Хомицька Ірина посіла III місце. Так як загальнокомандне місце визначається з чотирьох видів спортивної програми, то наша команда посіла II місце серед 12 команд молодшої вікової групи і була нагороджена кубком, дипломами управління освіти Солом'янського

ЕРУДОВАНИЙ ГІМНАЗИСТ

району.

Цьому чудовому успіху на туристичних змаганнях ми завдячуємо збірній команді гімназії «Ерудит»: Хомицькій Ю.Б. (керівник), Корень Л.О. (керівник), Підгорній Дарині, Прокопенко Наталії, Семашко Марії, Ольховику Дмитру, Кінайлюку Михайлу, Ансімову Кирилу, Пархоменко Анастасії, Панкулу Даніїлу, Педченко Софії та Хомицькій Ірині.

*Хомицька Юлія Борисівна,
керівник туристичного гуртка*

Гімназійна весна

ЕРУДОВАНИЙ ГІМНАЗИСТ

У великому місті в заможній родині жив восьмирічний хлопчик на ім'я Денис. Батьки його були ювелірами. Вони мали великий розкішний будинок у центрі міста.

Денис навчався в приватній школі, але зовсім не мав друзів. Йому було дуже самотньо.

Одного дня, повертаючись зі школи додому, Денис побачив на стіні будинку величезний плакат, на якому було написано: «А ти сплатив податки?!» Хлопчик здивувався, бо не зрозумів цього напису, та вирішив запитати про загадкове питання у тата.

- А що таке податки?

- Це марна трата особистих грошей, які необхідно віддати невідомо кому.

- Зрозуміло, - промовив хлопчик, втративши інтерес до нового слова.

Одного вихідного дня Денис попросив дозволу в батьків погуляти парком, який був недалеко від будинку. Гуляючи в затінку великих дерев, він помітив хлопчика свого віку в простенькому одязі.

- Як тебе звати? – запитав Денис.

- Миколка. А тебе?

- Денис. Скільки тобі років?

- Вісім, а тобі?

- Також вісім. Давай дружити.

- Давай, - радісно погодився Миколка, - а де ти живеш?

- Бачиш великий будинок неподалік? Там і живу. А ти?

- А я живу, - сумно почав Миколка, - у невеличкому старому будинку на околиці міста.

- А що там знаходиться?

- Дитячий будинок, - відповів Миколка. – Кажуть, що він такий недоглянутий, бо мало коштів може виділити держава, адже не всі люди платять податки.

- Шкода. Не сумуй. Мені дуже хочеться підняти тобі настрій... Давай гратися! – запропонував Денис.

- Давай, - погодився Миколка.

І діти весело помчали один за одним.

Відтоді Денис намагався щодня ходити до парку, щоб повеселитися там з Миколкою. Денис, вирушаючи до парку, переодягався у старенький одяг, щоб не привертати до себе увагу. Він не хотів відрізнятися від Миколки.

Одного дня хлопці так захопилися грою, що не помітили, як наблизилися до дороги, де саме проїжджав автомобіль. Водій устиг загальмувати, але машина все ж таки вдарила хлопця. Перехожі викликали «Швидку допомогу» і Дениса забрали до державної лікарні. Хлопчику зробили операцію. Через деякий час Денис отямився й дуже здивувався побаченому. Він лежав на старенькому скрипучому ліжку. Постіль була чиста, але також старенька. У палаті крім нього було ще п'ять чоловік. Хлопчик па-

м'ятав, як колись він був у лікарні разом з мамою. Вони лежали в палаті «люкс» із сучасними меблями, кондиціонером, телевизором, білосніжною постілью. Нічого не розуміючи, хлопчик звернувся до лікаря з проханням пояснити, куди ж він потрапив, бо ні Миколки, ні батьків поряд не було.

- Ти в звичайній лікарні №2, - відповів лікар.

- А чому тут так бідненько? – поцікавився хлопчина.

- Кошти на утримання виділяє держава. Але їх обмаль для необхідного обладнання палат та придбання ліків. На все інше вже не вистачає коштів.

- А звідки ж держава бере гроші? - запитав хлопчик.

- Гроші накопичуються за рахунок податків, які повинен сплачувати кожен громадянин. Чим менше сплачених податків, тим менше грошів виділяється для лікарень, шкіл, дитячих будинків.

- Так ось для чого треба сплачувати податки, - промовив Денис.

Увечері до палати забіг схвилюваний батько. Він весь цей час розшукував сина. Побачивши, у яких умовах працюють лікарі, які надали невідкладну допомогу Денису, почувши схвилювану розповідь сина про відсутність грошей для лікування людей, тато зніяковів, згадавши, що не вважав за потрібне сплачувати податки.

З того часу родина Дениса сумлінно сплачує податки. Миколку вирішили всиновити. А Дитячий будинок взяли під опіку.

Стрілець Анастасія — переможець конкурсу, 6 клас

ЕРУДОВАНИЙ ГІМНАЗИСТ**Катерина Білокур – майстер українського народного декоративного живопису**

Точна дата народження художниці невідома. Сама вона називала і 23, і 24 листопада, і 1900, і 1901 рік. Офіційною датою її народження зрештою визнали 25 листопада (7 грудня) 1900 року. Це було найлогічніше, адже 25 листопада — день Святої Великомучениці Катерини.

Приблизно у 6—7 років Катерина навчилася читати. Батько й дід спочатку допомагали їй у цьому, але були здивовані власними успіхами дівчинки. На сімейній раді було вирішено — у школу Катрю не віддавати, бо читати вона і так уміє, а економія одягу та взуття — величезна.

Коли саме майбутня художниця почала малювати — сказати важко, але, очевидно, це відбулося не в дитинстві, а вже в отроцтві. Малювала вуглем на шматочках полотна. У 14 років Катерину помітили за цим безглуздом, як усі

Збереглася така легенда. Сусід і родич Білокурів, Микита Тонконіг, власник водяного млина, був пристрасним театралом. Разом із однодумцями він організував щось на зразок театральної студії. Постановлені Тонконогом п'єси мали в селі чималий успіх. Знаючи, що Катерина Білокур «уміє малювати», мірошник попросив її допомогти з декораціями. Дівчина з задоволенням малювала, а пізніше і грала на сцені цього

унікального «театру на воді».

У 1922 - 1923 рр. Катеринадесь прочитала про Миргородський технікум художньої кераміки. Вперше покинувши Богданівку, вона вирушила до Миргорода, маючи при собі два малюнки: «копія з якоїсь картини» й ескіз дідівської хати з натури, виконаних уже не на полотні, а на спеціально для цього придбаному папері.

Але розмова в технікумі закінчилася одним питанням — чи є документ про закінчення семирічки. Такого дівчина не мала, і на її малюнки навіть не глянули.

Катерина зробила відчайдушну спробу — перекинула свої малюнки через паркан у сад технікуму, раптом «студенти» їх піднімуть, оцінять — і гукнуть, запропонують залишитися. Вражена відмовою, вона повернулася додому пішки.

Попри все, малювати Катерина не кинула, а ще й почала відвідувати драматичний гурток.

Квіти малювала завжди живі, нерідко поєднуючи в одній картині весняні й осінні — така картина створювалася з весни до осені. 6 жоржин на картині «Колгоспне поле» малювала три тижні. Крім квітів Катерина є автором пейзажів і портретів.

1949 — художницю прийняли до Спілки художників України. 1951 — нагороджена орденом Знак Пошани, одержала звання Заслуженого діяча мистецтв України. 1956 — одержала звання Народного художника України.

Твори К.Білокур регулярно експонувалися на виставках у Полтаві, Києві, Москві, в інших містах.

Роженко Валерія, 5—Б клас

вважали, заняттям. Їй суворо заборонили малювати. Доводилося робити це потайки.

ЕРУДОВАНИЙ ГІМНАЗИСТ**Чому я хочу стати лікарем?**

Майже кожна людина в дитинстві хотіла стати лікарем. У когось це бажання з часом зникло, а хтось втілює його в життя. Я є однією з тих, хто не забув своє бажання.

Однією з причин того, що я хочу стати лікарем є моє велике бажання, я б навіть сказала - мрія лікувати людей від різних хвороб, допомагати більшості позбутися недуг. Але для того, щоб стати лікарем, одного бажання замало, потрібно ще додати багато зусиль: знати добре хімію, біологію і, бажано, латинську мову.

Професія лікаря – одна з найдавніших на землі. Ще змалку пам'ятаю доброзичливих, лагідних людей у білих халатах, що приходили мені на допомогу, коли я хворіла.

Але, у той самий час, професія лікаря – це велика відповідальність. Треба пам'ятати, що на тебе покладають надії мільйони людей, довіряють тобі своє життя та здоров'я. Але нині дуже мало людей, які хочуть стати медиками, дійсно

усвідомлюють це. Тим самим ризикують здоров'ям людей, які звертаються до них за допомогою. Ось чому в наші дні дуже небезпечно довіряти лікарям-неукам. Це і являється другою причиною мого вибору професії. Я хочу сама стежити за своїм здоров'ям та здоров'ям моєї майбутньої родини.

Також, на жаль, ще залишається багато хвороб, які не під силу здолати сучасній медицині.

Це мене дуже пригнічує, але й дає стимул для того, щоб допомогти медицині здолати ці хвороби.

Отже, я прагну стати лікарем з багатьох причин, але головною з них є моє бажання турбуватися про здоров'я людей, продовжувати їх вік, вчасно рятувати їм життя, надаючи їм професійну допомогу.

Вашуленко Дарія, 10 клас

*Халати білі -
У темних плямах йоду,
Годинник лічить пульс
безсонних днів,
Тут камфора потрібніша
за воду
І строфантін
Потрібніший за хліб.
(В. Коротич, "Лікарня")*

Після шкільних років ви станете на порозі самостійного життя.

Нелегко обирати фах. На сьогодні налічується багато різноманітних професій. І всі вони потрібні та корисні. Але так важко визначити, яка професія тобі більше подобається, яка зробить твоє життя щасливим! А треба обрати ту, яка приносила б людині задоволення від праці й користь людям.

На мою думку, найбільше диво й найдорожчий скарб у світі — це життя людини. Оберегти здоров'я й життя людей — найбагатіша справа.

Професія лікаря — одна з найдавніших професій на землі. Адже люди хворіли чи діставали ушкодження завжди. Хто зна, може колись і зникнуть назавжди хвороби. Але поки

що люди з надією й вірою ідуть до лікарів, а лікарі роблять усе можливе, щоб вилікувати, зменшити їх страждання. Хіба це не шляхетно - допомагати!

Професія лікаря – найбагатіша, і той, хто обрав цю професію, повинен бути настільки милосердним, добрим і чуйним, аби розуміти хворого, як себе самого. Тому стати лікарем легше, ніж БУТИ ним. У цій професії випадковим людям просто не місце. Робота лікаря - це високе покликання, це особливе життя. Професія лікаря потребує постійного вдосконалення, великих знань, високої майстерності.

Незвичайні люди - звичайні лікарі. Вони готові цілодобово чергувати біля ліжка хворого, забувати про огиду і звичайну втому. Чи кожен здатен так любити сторонню людину до самозреченості, щоб надавати допомогу?

Я вважаю, що потрібно поважати цих героїв, що живуть і працюють із нам поруч, та шанувати цю дивовижну професію. Найкращі слова, які можна підібрати, говорячи про лікаря, - людяність і доброта!

Палій Богдан, 10 клас

ЕРУДОВАНИЙ ГІМНАЗИСТ

Мода...

Мода - нетривале панування певного смаку в якійсь сфері життя чи культури. Перші наукові роботи, у яких розглядалася мода, з'явилися у XVI столітті. Тоді моду пов'язували з етикетом, аналізували естетичні характеристики модних об'єктів і стандартів. Починаючи з XVIII ст., здійснювалися спроби визначати механізми її функціонування. Про моду писали філософи Імануїл Кант, Георг Гегель, Теодор Адорно, Е. Фром, Ганс-Георг Гадамер, Ролан Барт, Жан Бодрійяр, соціологи Г.Зіммель, Г. Тард, П. Бурдьє, культурологи Е. Фукс, Б. Хюбнер, Дж. Рескін, Б. Гройс, Ю. Лотман, що свідчить про її багатовимірність та соціальне значення. В Україні з'явилися дослідження моди Ю. Легенького і Л. Ткаченко «Система моди: культурологія, естетика, дизайн», Ю. Легенького «Філософія моди XX століття». Побіжно прояви моди в костюмі розглядали Н. Камінська та С. Нікуленко в роботі «Костюм України від Київської Русі до XXI століття» (2004) і Т. Ніколаєва в монографії «Український костюм. Надія на ренесанс» (2005). Мода має певні властивості:

- 1) *релятивізм (швидка зміна модних форм);*
- 2) *циклічність (періодична спрямованість до традицій);*
- 3) *іраціональність (звернена до емоцій людини і не завжди узгоджується з логікою чи навіть здоровим глуздом);*
- 4) *універсальність (сфера діяльності сучасної моди практично не обмежена; мода звернена до всіх відразу й до кожного окремо).*

До функцій моди можна віднести можливість

конструювати, прогнозувати, поширювати й впроваджувати певні цінності й зразки поведінки, формувати смаки суб'єкта й управляти ними. Мода доповнює традиційні форми культури через їхнє переломлення сучасністю й конструює на цій основі нове оточення людини і його самого.

Мода в одязі — це зміна форм і зразків одягу, яка відбувається протягом порівняно коротких проміжків часу. Історичний розвиток одягу невіддільний від моди, тому ці поняття ототожнюються. Щодо одягу, то вона пов'язана з візуальним наближенням вигляду тіла до панівних ідеалів. Наприклад, у Китаї та Японії було модно деформувати дівчаткам ступні, обмежуючи їх зростання, що вважалося ознакою аристократизму, а в Європі деформувалося корсетом весь тулуб.

З роками мода видозмінюється, хоча й надалі з Парижем пов'язана історія високої моди – «від кутюр» – вузького кола найавторитетніших модельєрів, які зосереджені в одному районі на Єлісейських полях. Засновником моди високого стилю вважається Чарльз Фредерік Ворт, який у 60 р.р. XIX століття здобув славу «некоронованого короля» паризької моди. Із його ім'ям пов'язані перші покази мод, коли моделлю стала його дружина. Справу батька згодом продовжили сини. Високі стандарти паризької моди утверджували Поль Пуаре, мадам Віонне, Ськяпареллі, знаменита Коко Шанель, яка вже орієнтувалась на широке коло споживачів і прагнула завоювати прихильність простих верств. У післявоєнний час шаленого успіху досягнув Крістіан Діор, котрий понад усе прагнув якнайкраще «одягати жінок і робити їх більш красивими».

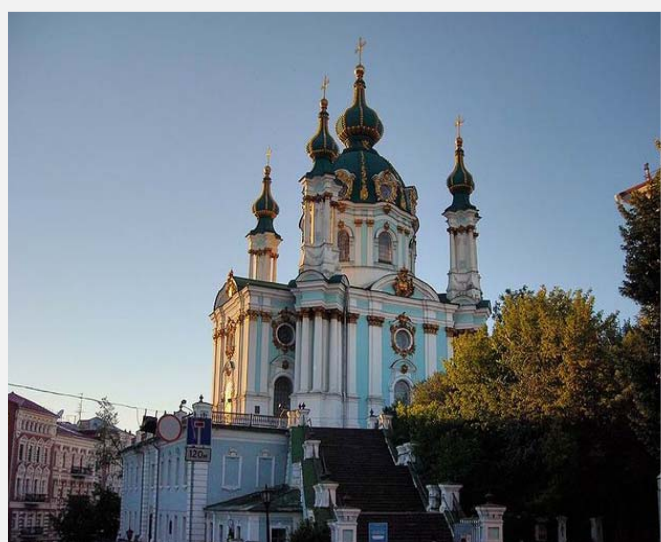
Але не модний одяг найкращий, а той, що пасе саме вам!

Соловей Ірина,
10 клас

ЕРУДОВАНИЙ ГІМНАЗИСТ

*Мій Київ - моє місто,
мені в ньому жити,
мені його створювати*

Київ – прекрасне місто. Воно чарує нас своєю красою та загадковістю. А як тут багато пахучих квіток, зелених кущів та різноманітних дерев! А вдалині виблискують на гарячому сонці куполи церков! Соловейко зачаровує всіх своєю дзвінкою та неповторною піснею. Різнокольорові метелики прикрашають клумби. Але цього скоро може і не бути!

Ми забруднюємо навколишнє середовище, ламаємо дерева та винищуємо тварин. Природа нас годує і захищає, за що ми повинні віддячувати їй турботою. Невже так важко посадити маленьке деревце, яке в майбутньому буде прикрашати Київ?! А нагодувати взимку голодних та змерзлих птахів, допомогти тварині?! Замість цього ми винищуємо місто та завда-

ємо шкоди всім і всьому!

Тож захищайте природу рідного краю, адже Київ – наше місто! Нам у ньому жити, нам його створювати!

Сліпченко Анна, 5-А клас

ЕРУДОВАНІ ГІМНАЗИСТИ**Де вивчати німецьку?**

Якщо ви бажаєте вивчати німецьку мову, то Гете-інститут - саме те, що вам потрібно. На заняттях ви швидко досягнете успіхів у навчанні та поглибите свої навички міжкультурного спілкування.

Гете-інститут — це всесвітня мережа культурних центрів Федеративної Республіки Німеччина. Він популяризує вивчення німецької мови за кордоном і підтримує міжнародну співпрацю в культурній сфері, подає детальну інформацію про культурне, суспільне й політичне життя Німеччини. Матеріал для своєї роботи Гете-інститут черпає з розмаїтого відкритого суспільства Німеччини і живої німецької

культури, поєднуючи досвід та уявлення партнерів у Німеччині й за кордоном зі своєю фаховою компетентністю і працюючи в партнерському діалозі.

Саме тут ви навчитеся без зусиль розуміти практично все прочитане й почуте, узагальнювати інформацію з різних письмових та усних джерел, даючи при цьому пояснення й обґрунтування в зв'язному викладенні, висловлюватися спонтанно, дуже вільно і точно, передаючи тонкі значення і відтінки у складних ситуаціях.

Я вже рік навчаюсь там і бачу, що мої знання дійсно поглибилися. На заняттях ми маємо змогу використовувати різні німецькі джерела, спілкуватися німецькою мовою з її носіями, брати участь у міжнародних конкурсах, організаторами яких є Посольство Німеччини, Гете-інститут, Німецька служба академічних обмінів (DAAD), Рада німців України та Міністерство культури України.

Дубина Юлія, 10 клас

Проектна діяльність у професійному становленні старшокласника

Людина цікавиться своїм майбутнім. У старших класах

кожен стає на шлях, яким він буде крокувати все життя. Усі старшокласники усвідомлюють, що скоро настане час переступити межу між дитинством і

самостійним життям. Але для того, щоб людина досягла успіху, їй необхідно оволодіти всіма навичками та знаннями.

Саме тому ми обрали темою свого творчого проекту «Проектна діяльність у професійному становленні старшокласника». Основною метою проекту є спрямувати особистість старшокласника до вибору власного шляху, допомогти йому в оволодінні професійними навичками та сприяти творчій реалізації.

Ми чітко поставили собі завдання для виконання:

- сформувані спеціальні, інтелектуальні та загальнокультурні навички учня;
- розвинути ділові якості, ініціативу та відповідальність;

- освоювати навички планування, одержання та використання інформації;

- навчитися роботі в колективі.

Для досягнення мети ми відвідуємо інститути міста Києва, проводимо тематичні виховні години та самі організуємо самоврядування в нашому класі таким чином, щоб розвинути командну відповідальність.

У всій нашій діяльності нами керує наш куратор Манько Ліна Анатоліївна. Вона є основним рушієм нашої роботи й допомагає нам у досягненні нашої мети. Сучасний педагог мусить не тільки дати шкільні знання, а й моральні, духовні та соціальні якості, які допоможуть нам стати життєстійкими та конкурентоспроможними особистостями. Саме тому робота, яку Ліна Анатоліївна здійснює у нашому класі, є необхідною.

Наш проект розрахований на виконання в дворічний термін. Ми сподіваємося, що зусилля, яких ми доклали, працюючи над проектом, не будуть марні. І навички, які ми отримуємо, будуть корисними.

*Мартеросян Арсен,
10 клас*

БАТЬКІВСЬКА ПОРАДА

Професія адвоката

Серед професій правників (тобто тих осіб, що займаються правом) є професія адвоката.

Сенс слова «адвокат» йде від латинського слова «advocatus», який означає - той хто допомагає, той хто призваний допомагати. У сучасному значенні адвокат – це особа, що надає юридичну допомогу, здійснює правовий захист, провадить справу в суді.

Розвитку професії адвоката Україна має подякувати розвитку міст. Розвиток торгівлі, товарообміну, ускладнення суспільних відносин призвели до необхідності звертатися за встановленням справедливості та законності до спеціальних осіб та органів. Це у свою чергу створило попит на послугу осіб, які розумілися в законах та нормах вирішення цих суперечок. Таким особами й стали адвокати.

В Україні адвокатом може бути особа, яка має вищу юридичну освіту, підтверджену дипломом України або відповідно до міжнародних договорів України дипломом іншої країни, стаж роботи в галузі права не менше двох років, володіє державною мовою, склала кваліфікаційні іспити, одержала в Україні свідоцтво про право на зайняття адвокатською діяльністю та прийняла Присягу адвоката України. Він не може працювати на інших посадах у суді, прокуратурі, нотаріаті, органах внутрішніх справ, державного управління. Адвокатом не може бути особа, яка має судимість.

Як видно, стати адвокатом, просто отримавши диплом про юридичну освіту, неможливо. Необхідно ще визначитися додатково з вибором професії, попрацювавши не менше двох років після отримання диплому на одній із посад у галузі права. Тільки після цього ви зможете надати професійну адвокатську послугу.

Сьогодні працювати на цій посаді цікаво. Це професія, яка надає багато можливостей. Адвокатура України, тобто професійне об'єднання осіб – адвокатів, досягла певних успіхів у розвитку, але ще й досі знаходиться у стадії реформування. Це відбувається тому, що Україна, як мо-

лода держава, не до кінця ще сформувала свою власну правову систему, тобто систему органів, які є елементами здійснення правосуддя в Україні. У нашій державі поволі, але впевнено відбувається розуміння того, що правосуддя, тобто остаточні висновки про вину або невинуватість особи, можуть буди здійснені тільки в суді. Адвокатам та іншим правозахисникам це правило необхідно доводити постійно, та, роблячи це, адвокати поступово змінюють суспільну свідомість про цілі та методи при застосуванні права. Це в поєднанні з волею керівників держави та представників народу в парламенті України призводить до зміни законів України, які регулюють професійну діяльність адвокатів. Ця постійна зміна і є основною рисою професійної діяльності адвокатів України на сучасному етапі. Це й створює цю цікавість у роботі. Хоч

право й має бути чимось консервативним та незмінним, але на сучасному етапі воно постійно змінюється.

Також ця професія неможлива без бажання бути корисним людям. Також до цього бажання необхідно додати вміння бути корисним громадянам.

Професія адвоката надасть можливість бути вільними.

Це одна з небагатьох професій, яка дозволяє відкрити власну справу без великих вкладень грошей.

Але сьогодні бути адвокатом не тільки цікаво, але ще й складно. Кожного дня доводиться мати справу з проблемами життя, із необхідністю морального вибору, із можливим тиском на вас з боку інших осіб, із нестабільними законами та, в кінці всіх цих негараздів, із необхідністю все це застосувати на користь особи, яку ви захищаєте або якій допомагаєте.

Вам ще цікаво? Тоді ставайте адвокатом, тому що, як казав один відомий український адвокат: "Людей із дипломами юристів в Україні багато, але юристів досі ще мало". Ви ще встигнете.

*Лідвінський Георгій,
адвокат, батько учениці 10 класу
Аліни Лідвінської*

ЕРУДОВАНИЙ ГІМНАЗИСТ**Профорієнтація—допомога
у виборі майбутнього фаху**

Для сучасного старшокла-
сника ви-
значитися з майбутньою
професією
тре-
ба завчасно,

**Солом'янський
районний центр
зайнятості
м. Київ, 01033,
вул. Жилианська, 47-б
Телефон:
(44) 227-07-24**

тому наш твор-
чий проект у 10
класі ми присвяти-
ли професійній орі-
єнтації.

Загалом можна ви-
значити, що профе-
сійна орієнтація — це

захо-
ди, спрямовані на ознайо-
млення людини з її здібностями й можливос-
тями, щоб запропонувати їй обрати одну з
кращих для неї професій. Професійна орієнта-
ція — це наукова дисципліна, яка допома-
гає людині обрати свою майбутню профе-
сію з урахуванням усіх її здібностей, пот-
реб і бажань. Також вона передбачає тех-
нологію розвитку
у людини пози-
тивного ставлен-
ня до праці.

Раніше профе-
сійна орієнтація (у тому числі її психологічні
аспекти) розглядалася з позицій тимчасової
допомоги старшокласнику в його професійно-
му самовизначенні, для вибору професії раз і
на все життя.

Проте виявилось, що на практиці такий
шлях часто не дає бажаних результатів. Але
прогнозованого позитивного результату дося-
гти неможливо, хоча випускник із власними
поглядами, унікальним набором індивідуаль-
них властивостей і починав виконувати пора-
ди профорієнтатора. Більше того, прагнення
діяти відповідно до конкретних вимог може
привести до непередбаченої ситуації — про-
фесія ніби вибрана правильно, а в процесі на-
вчання з'являється незадоволення нею, що
приводить до внутрішнього конфлікту особи-
стості. Це тому, що людина постійно розвива-
ється, і та професія, яка влаштовувала її три
роки тому, може більше не задовольняти.
Професійна орієнтація не закінчується вибо-
ром професії, вона актуальна протягом усього
життя людини.

У процесі профорієнтації здійснюється ро-
бота профорієнтатора, до якої він залучає уч-
нів на всіх етапах їхнього навчання. Робота з
профорієнтації охоплює такі етапи: інформа-
ційний (профосвіта); діагностичний; консуль-
тування; трудових спроб; співбесіди.

Перший етап — інформаційний. Перш ніж
обрати професію, абітурієнти мають отримати
максимум інформації про професії, їх зміст,
статус на ринку праці, рівні освіти, перспекти-
ви працевлаштування, можливості продов-
ження навчання.

Другий етап — діагностика. Для того, щоб
обрати якусь конкретну професію, абітурієнт
має визначити, які в нього схильності, інте-
реси та чи усвідомлює він до кінця свій вибір.

Третій етап — консультування. Передбача-
ється, що протягом консультацій кожен абіту-

**КИЇВСЬКИЙ
МІСЬКИЙ
ЦЕНТР**

ДЕРЖАВНІЙ СЛУЖБІ ЗАЙНЯТОСТІ 21 РІК

рієнт отримає індивідуальну консуль-
тативну допомогу у виборі професії з
використанням тестів і профорієнта-
ційних про-
грам. Також
проводиться
робота зі схе-
мою аналізу
професій. У

процесі консультації може здійснюватися
спрямування абітурієнтів на іншу професію,
якщо обрана ним професія не відповідає його
здібностям, та кінцевий вибір залишається за
ним.

Четвертий етап — трудові спроби. На цьо-
му етапі вчителі допомагають учням, які пер-
винно визначилися з професією, демонструю-
чи переваги та недоліки обраних професій.
Під час трудових спроб учні знайомляться з
новими для себе відомостями про майбутню
роботу, порівнюють свої очікування з реаль-
ними умовами трудової діяльності та оціню-
ють свої можливості в обраній професії.

П'ятий етап — спів-
бесіда. Мета співбесі-
ди — визначити, до якої
професії учень має біль-
ші схильності, згідно з
проведеними тестами.

**Ломакіна Діана,
10 клас**

ЗООМАНІЯ**Люди схаменіться!**

У нас завжди буде актуальна така проблема, як бродячі собаки! Люди схаменіться!

Люди купують собак, коли в них малі діти. Часто, коли діти виростають, тоді собак викидають на вулицю. Людей лякає те, що дитина дуже звикне до цього створіння і, коли настане час, коли тваринка буде стара, діти не витримують такої душевної травми. Але вони не думають, що вона також жива, потребує не тільки ласки і тепла, а й їжі, яку на вулиці нелегко дістати. У собак є свої правила, хто перший знайшов їжу, того вона й буде, але вони іноді змушені битися між собою за право вижити! Але це погано не тільки для тварин, а й для людей. Біля нашого будинку живе зграя собак, у ній їх понад 20. Вони часто люблять погрітися біля під'їзду та на нашому спортивному майданчику. Якось ми гралися там, прибігли собаки і лягли прямо під нами, вони не сходили з місця близько 2 годин, нам довелося зі страху провести на турніках весь цей час, поки вони і не пішли.

Сьогодні майже в кожному районі дуже бага-

то бродячих собак, тому самому ходити - не дуже безпечно.

Люди, виставляючи собак на вулицю, ви робите погано не тільки собаці, а й самому собі! Перед тим, як викинути собаку на вулицю, уявіть, що вона відчуває без їжі, без затишку...

Подумайте, а вам це потрібно?..

Оборська Анастасія, 6 клас

Цікаві факти про тварин

Ми вже знали цікаві факти про братів наших менших раніше. Ось деякі з них:

- ♦ хамелеони можуть викидати свій язик на відстань, рівну половині довжини тулуба;
- ♦ тхір спить до 20 годин на добу;
- ♦ якщо налити скорпіону на спину алкоголь, то він може заколоти себе насмерть;
- ♦ великі яструби не водяться лише в одній європейській країні – Ісландії;
- ♦ південноамериканський електричний вугор мо-

- же генерувати напругу до 1200 вольт;
- ♦ щоб зварити яйце страуса, його потрібно кип'ятити не менше 40 хвилин;
- ♦ французи називають голубів "летючими щурами";
- ♦ у тигрів не лише смугасте хутро, але і смугаста шкіра;
- ♦ серце кита б'ється лише 9 разів за хвилину;
- ♦ найдовший із зареєстрованих польотів курки тривав 13 секунд;
- ♦ доросла жаба з'їдає за своє життя більше 3 тонн комарів;
- ♦ гепард - єдина кішка, яка не може ховати кігті...

Пузакова Анастасія, 6 клас

ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ**Спорт – це моє захоплення**

Спорт – це дійсно моє захоплення. У перших змаганнях я взяла участь у 6 років, коли навчалася в першому класі. Змагання були з плавання. Я

не хотіла підвести свою школу—і зайняла перше місце. Зразу ж після цієї перемоги, я зайнялася рідкісним видом спорту в нашій країні – стрибки у воду. Займалася я цим видом спорту 8 років. На сьогодні я відвідую секцію гірських лиж (займаюся взимку) і вейкбордингу (займаюся влітку). Цього року на змаганнях із лижного спорту в Буковелі я посіла III місце серед юніорів. Зараз я вже відновлюю тренування з вейкбордингу. Це дуже молодий вид спорту. Йому тільки 10 років.

Зміцнюю я своє здоров'я, займаючися в своїх секціях, беручи участь у спортивних змаганнях, відпочиваючи на природі та мандруючи стежками рідного краю.

Я вважаю, що спорт - корисний для кожної людини! Бажаю кожному займатися спортом - зміцнювати своє здоров'я та для власного задоволення.

**Пономаренко
Анастасія,**

10 клас

ЕРУДОВАНИЙ ГІМНАЗИСТ**Чарівний спів**

Сучасники Шевченка відзначали чудове виконання ним народних пісень. За свідченням друзів, Шевченко мав тенор, а можливо-баритон, з високими верхніми нотами.

Як згадував Л.Жемчужников, останній раз Шевченко співав за рік до смерті, не втративши при цьому надзвичайних якостей виконавства: «...й тоді, коли співав покалічений страждалець, то в кожній нотці відчувалась душа

Невідомий Шевченко!

співця-художника, справжнього народного співця».

Про голос Шевченка писала княжна В.Рєпніна, у маєтку якої перебував Шевченко. Вона зазначала, що співав поет із щирістю, так, що «м'який, сповнений суму, голос нашого Кобзаря мимоволі проймав душу».

П. Куліш, який досить часто чув спів Шевченка, писав: «Такого або рівного йому співу не чув я ні в Україні, ні по столицях... Посходились з усіх світлиць гості до залі... Пісню за піснею співав наш соловей... і скоро вмовкає, за-

раз його благали ще заспівати... Душа поета, об'явившись посеред чужого щастя своїм щастям, обернула весілля поклонниці його великого таланту на національну оперу»

Від художника Ф.Пономарьова дізнаємося про народні пісні, що співав Шевченко, навчаючись в Академії: « Ми всі троє (Шевченко, Пономарьов і художник Петровський) нарікали на пустоту наших шлунків, бо сиділи буквально без шматка хліба, не маючи ні гроша готівки і

ні на копійку кредиту. Петровський запропонував нам іти з ним обідати до його матері на Піски, але ми мусили відмовитись від такої гостинної пропозиції, боячись запізнитись на вечірні класи. Лишившись з Тарасом в майстерні Петровського, ми з горя почали співати малоросійських пісень».

Наведені приклади яскраво свідчать про те, що Шевченко був знавцем і шанувальником музики. Але найбільше він любив українські народні пісні, які знав і постійно дбав про їх збереження.

Баранов Олександр, 7 клас

Український театр

Новий період в історії національного театру розпочався в 1918 році, коли в Києві утворилися Державний драматичний театр і «Молодий театр» (з 1922 року — модерний український театр «Березіль») Леся Курбаса та Гната Юри. На сцені засяяла когорта талановитих акторів — Амвросій Бучма, Мар'ян Крушельницький, Олімпія Добровольська, Олександр Сердюк, Наталя Ужвій, Юрій Шумський та інші.

За роки незалежності в Україні з'явилося багато нових театрів, зростає інтерес до народного та вуличного театру. Українське драмати-

чне мистецтво дедалі активніше інтегрується в європейський культурний простір.

Світове визнання здобув театральний режисер Роман Віктюк, творчість якого стала вагомим внеском у

трагедію естетики світової театру кінця 20 століття. Відомий далеко за межами України й інший український режисер — Андрій Жолдак. Низка талановитих акторів українського театру, Богдан Ступка, Ада Роговцева, Анатолій Хостіков та інші, з великим успіхом знялися у вітчизняних і зарубіжних кінострічках.

Іванов Тимур, 11 кл.

ЕТИЧНИЙ ДЕСЕРТ**Подарункові табу**

Купівля подарунків – це, як виявляється, цілий ритуал. Їх дарують до Дня народження, на 8 Березня, на День святого Валентина, Новий рік...

Але не слід забувати деякі правила!

Гроші краще всього дарувати на весілля.

Косметика і біжутерія – це теж подарунок не для всіх. Він індивідуальний, бо потрібно знати смаки тих, кому даруєш.

Не купуйте подарунки, які знаходяться «на межі інтимності».

Господарські подарунки дарують тільки члени сім'ї.

Жінці та дівчині не даруйте засобу по догляду за шкірою.

Запам'ятайте, що цукерки – це знак поваги, а не подарунок!

Квіти дарувати потрібно й необхідно!

Сліпченко Анна, 5-А клас

Які подарунки не можна дарувати.

Від редакторів газети: якщо вам цікава наша газета, з радістю вислухаємо ваші пропозиції щодо введення нових рубрик, а також власні погляди на життя, посприємо реалізації ваших творчих здібностей.

Засновник та видавець газети:

гімназія «Ерудит» м.Київ

Колектив редакції:

Гол. редактор, коректор: Андрієнко С.В.

(Газета на правах інформаційного бюлетеня)

Голови рубрик: Комісарчук Юлія, 6 кл., Підгорна Дарина, 7 кл., Стрілець Анастасія, 6 кл., Носкова Євгенія, 9-А кл., Павлюк Марія, 6 кл., Абілова Сабіна, 11 кл.

Наша адреса:

**м.Київ, вул. Тупікова, 27
тел. (044) 401-10-61**

E-mail: erudit-times@ukr.net

www.erudite-gim.at.ua - офіційний веб сайт.

**Віддруковано на підприємстві:
Поліграфічний центр «Квітка»
Наклад - 50 прим.**

Всі опубліковані матеріали є власністю редакції. Відповідальність за достовірність інформації несуть автори матеріалів. Погляд редакції не завжди може співпадати з поглядом авторів матеріалів.

Фото не завжди є прямими ілюстраціями до тексту. Рукописи не рецензуються та не повертаються!